

lingen 1880—81 af den daværende Justitsminister i Forbindelse med de ældre Procesreformforslag i Folketinget forelagt Kommissionsforslag. Ligesom imidlertid Spørgsmaalet om Afgifterne af de saakaldte frivillige Auktioner er udskudt til Løsning sammen med den øvrige Ordning af disse Auktioner, har Justitsministeriet ogsaa fulgt en af Finansministeriet gjort Henstilling om ikke i nærværende Lovforslag at fastsætte nye Regler om Afgifterne af Tinglæsningsvæsenet, men foreløbig at overlade Behandlingen af dette Spørgsmaal til en af Finansministeriet nedsat Kommission til Udarbejdelse af Forslag til en ny Stempellov.

Lovforslaget giver Bestemmelser om 1) Afgifterne i borgerlige Sager (dels i 1ste Instans, dels i Overinstanser), 2) Afgifterne for Eksekution og Tvangsauktion, 3) Afgifterne for Udpantning samt Indsættelses- og Udsættelsesforretninger, 4) Afgifterne for de foreløbige Retsmidler, 5) Afgifterne for de til Skiftevæsenet henhørende Forretninger, 6) Afgifterne for Notarialforretninger, 7) Afgifter i Sager, der falde ind under Strafferetsplejen (i hvilke Afgift kun bliver at svare for Inddrivelse af Erstatning, der under Straffesagen er tilkendt den Forurettede, for Beslaglæggelse, der i Henhold til Lov om Rettens Pleje § 780, 1ste Stykke, foretages efter Begæring af den Forurettede, samt endelig for Kære til højere Ret, for saa vidt den iværksættes af Trediemand). — Endvidere fastsættes Betaling for Udskrifter og Attester og for Forkyndelser samt til Vidner ved Retshandlinger, Syn- og Skønsmænd. — Medens det er anset for overflødigt her at anføre de enkelte Afgifters Størrelse m. v., skal kun nævnes det nye Hovedprincip for de egentlige Retspleje-Afgifter, at Afgiften for en Sag skal betales een Gang for alle og forud, medens der nu betales for hvert Retsskridt, som foretages i en Sag.

Landstinget foretog — efter Forslag af hele Udvalget — nogle Ændringer i Lovforslaget. Skalaen for Afgifter i almindelige Domssager gøres noget lempeligere for Sager fra 200 Kr. til 2,000 Kr.; paa den anden Side skal der saa betales særligt for Vidneførsel og Syns- og Skønsforretninger, hvad Lovforslaget ikke foreslaar. — Med Hensyn til Eksekution fraviger Lovforslaget den Grundsætning, som gennemføres for Domssager, nemlig at Betalingen skal ydes *forud*, hvorimod det foreslaas, at Afgiften kun skal betales, »for saa vidt den kan faas af den, hos hvem Forretningen foretages, efter at Dækning er tilvejebragt for det Beløb, som behøves til Rekvirentens Fyldestgørelse og for nød-